

محمدرضا فاجا

غزه در بحران

ترجمه محسن عسکری جهفی

فهرست

۷	مقدمه
۱۱	۱. سرنوشت فلسطین: مصاحبه با نوام چامسکی، ۲۰۰۷
۳۱	۲. گوشه‌هایی از تاریخ: مداخلات ایالات متحد آمریکا در مسئله فلسطین
۳۴	میراث بلک استون - اسکوفیلد
۴۵	میراث کمیسیون کینگ - کرین
۵۳	میراث لاگاردیا و کین
۶۱	میراث پنج خواهر
۶۸	میراث مورگنتاو والتز
۷۹	نتیجه
۸۳	۳. روز نکبت در تاریخ اسرائیل و امروز
۸۶	فصل‌های پاک‌شده از تاریخ اهریمن
۹۲	خاطره روز نکبت در چشم عامه مردم
۹۶	یاد و خاطر روز نکبت در افکار عمومی
۱۰۰	مبارزه با انکار روز نکبت
۱۰۳	روز نکبت و فرایند مذاکرات صلح فلسطین و اسرائیل
۱۰۶	چشم انداز آینده

۴. غزه ۲۰۰۹: «این درندگان را یکجا نابود کنید»..... ۱۱۱
۵. طرحی برای جنبش ایجاد دولت واحد فلسطین: تاریخی پرفراز و نشیب..... ۱۷۹
- تاریخ پرفراز و نشیب..... ۱۸۰
- فروش دوباره گذشته..... ۱۹۳
- بازتفسیر مفهوم «مذاکرات صلح»..... ۱۹۶
- هموار کردن مسیر برای آینده: الگوی اعتدالی..... ۲۰۳
۶. محصور کردن مردم فلسطین: گفتگو با ایلان پاپه و نوام چامسکی..... ۲۰۷
۷. قتلگاه غزه: ۲۰۰۴ - ۲۰۰۹..... ۲۴۱
- مقدمه..... ۲۴۱
- توسل به راهبردی جدید: ۲۰۰۵ - ۲۰۰۹..... ۲۴۶
- شهر جعلی غزه: ۲۰۰۴..... ۲۴۷
- عملیات بارش‌های اولیه: ۲۰۰۵..... ۲۴۹
- عملیات «بارش‌های تابستانی» و «ابره‌ای پاییزی»: ۲۰۰۶..... ۲۵۲
- سیاست‌ها به راهبرد تبدیل می‌شوند: ۲۰۰۷ - ۲۰۰۸..... ۲۶۲
- سیاست نسل‌کشی؟..... ۲۶۷
۸. صلح خاورمیانه؛ صلحی که ممکن است اما روی نمی‌دهد..... ۲۷۳

سرنوشت فلسطین

مصاحبه با نوام چامسکی، ۲۰۰۷

در باره وضعیت امروز غزه چه نظری دارید؟ آیا این وضعیت به معنای به آخر خط رسیدن دولت خودگردان فلسطین نیست؟

برای پاسخ دادن به این سؤال پیش‌زمینه‌ای لازم است. بیاید از ژانویه ۲۰۰۶ شروع کنیم که فلسطینیان در انتخاباتی که تمام مراحل آن به دقت مراقبت می‌شد و ناظران بین‌المللی آن را آزادانه‌ترین و عادلانه‌ترین انتخابات نامیدند، شرکت جستند. ایالات متحد آمریکا تلاش بسیار گسترده‌ای انجام داد تا نتایج این انتخابات را به نفع متحد و نامزد مطلوب خود یعنی محمود عباس و حزب فتح تغییر دهد. با این حال در معیار و ادبیات غربی مردم فلسطین در این انتخابات مرتکب جرمی نابخشودنی شدند چون آن‌ها «اشتباهی» به حماس رأی دادند. به همین دلیل آمریکا بلافاصله پس از مشخص شدن نتایج انتخابات برای مجازات شدید فلسطینیان به کمک اسرائیل آمد تا آن‌ها را به واسطه خطای مهلکی که مرتکب شده بودند، تنبیه کند و در این مسیر اتحادیه اروپا طبق معمول بزدلانه از آمریکا تبعیت کرد. واکنش غرب

و اسرائیل به خطای مهلک مردم فلسطین که به حماس رأی داده بودند، چیز عجیبی نبود. هرچند تمجید و تکریم رهبران غربی از تلاش‌های صادقانه‌ای که در راه اعطای دموکراسی به کشورهای دربند و رنج کشیده نشان می‌دهند بر همه ما واجب است اما تلاش‌ها تا حد بسیار افراط‌گرایانه خیالپردازی غربی‌هاست زیرا جدوجهد اندیشمندانی که جدی‌تر و قدرتمندانه‌تر به مقوله دموکراسی می‌اندیشند، آشکارا از تداوم سیاستی راهبردی پرده برمی‌دارد که همچون یک اصل اساسی در تمام دولت‌های آمریکا همواره ثابت بوده است: ایالات متحد آمریکا تا جایی از دموکراسی حمایت می‌کند که فقط و فقط در راستای منافع راهبردی و اقتصادی‌اش باشد. خلاصه آن که اگر صادقانه به این سیاست بنگریم چیزی جز یک پروژه اهریمنی مشاهده نمی‌کنیم. بنابراین باید اذعان داشت آمریکا یکی از موانع بزرگ ارتقای دموکراسی در جهان است، هیچ‌گاه در صدد گسترش آن نبوده است و این امر در مناقشه فلسطین نیز به طور چشمگیری صادق است.

فلسطینیان به خاطر رأی اشتباهی که به صندوق‌ها انداخته بودند، تاوان بسیار سنگینی پرداختند. اسرائیل با حمایت‌های بی‌وقفه آمریکا به خشونت‌ورزی‌های خود در نوار غزه دامن زد و از انتقال پول و سرمایه‌ای که قانوناً باید به دولت خودگردان فلسطین واریز می‌شد، ممانعت به عمل آورد. محاصره غزه تشدید شد و در ظلمی بسیار ددمنشانه حتی از ارسال آب آشامیدنی به غزه خشک و بی‌آب و علف جلوگیری شد. پس از دستگیری سرجوخه گیلعاد شلیط^۱ که رسانه‌های غرب آن را برای افکار عمومی جهان جنایتی دهشتناک تصویر کردند، اسرائیل به طور وحشیانه‌ای بر شدت حملات خود به نوار غزه افزود. در آن مقطع شاهد پروژه

۱. Gilad Shalit؛ سرجوخه گیلعاد شلیط سرباز وظیفه نیروهای دفاعی اسرائیل بود که در تاریخ ۲۵ ژوئن ۲۰۰۶ میلادی در مجاورت خط مرزی غزه و اسرائیل توسط نیروهای وابسته به حماس دستگیر شد و به نوار غزه انتقال یافت. وی بعد از حدود پنج سال اسارت در تاریخ هجدهم اکتبر ۲۰۱۱ در چهارچوب توافقنامه مبادله اسرا آزاد شد. — م.

شیطانی دیگری هم بودیم زیرا درست یک روز قبل از دستگیری شلیط نیروهای اسرائیلی دو تن از شهروندان غیرنظامی فلسطینی را در نوار غزه ربودند که به یقین این آدم‌ربایی بسیار جنایت‌بارتر از دستگیری فردی نظامی است. نیروهای اسرائیلی آن دو نفر را برخلاف تمام قوانین بین‌المللی به اسرائیل منتقل کردند و این دو تن نیز به هزاران فلسطینی دیگری پیوستند که اسرائیل بی‌هیچ دلیل و اتهامی آن‌ها را ربوده و دربند نگاه داشته بود. اما جنایات علیه مردم غزه به غیر از یک خمیازه بلند و کشیده واکنش دیگری در میان سیاستمداران غربی برنمی‌انگیزد و خم به ابروی کسی نمی‌آورد.

نیازی نیست وارد جزئیات بسیار زشت و زننده این ماجرا بشوم، به همین بسنده می‌کنم که اسرائیل با همدستی آمریکا اطمینان حاصل کرد که حتی یک ثانیه هم به حماس اجازه نخواهد داد قدرت دولتی را در دست بگیرد. در تمام این مدت رهبران اردوگاه انکارگرایان (آمریکا و اسرائیل) به طور دائم تمام درخواست‌های حماس را برای برقراری آتش‌بسی طولانی‌مدت که در طول آن بتوان با توجه به اجماع جهانی به مذاکرات صلح حول محور تأسیس دو دولت پرداخت، رد کردند. آمریکا و اسرائیل در انزوای کامل یگانه رژیم‌هایی‌اند که طی سی سال اخیر مانع تحقق چنین راه‌حلی شده‌اند.

اسرائیل در این فاصله برنامه‌های اشغالگری خود را توسعه داد. تمام محله‌های فلسطینی در کرانه باختری رود اردن به طور گسترده خالی از جمعیت شدند و اسرائیل روز به روز این مناطق را دربندتر و نحیف‌تر از قبل کرد. تمام این اقدامات با حمایت‌های بی‌دریغ آمریکا صورت گرفت البته دولتمردان آمریکا به ظاهر غرولندهایی می‌کردند اما با یک چشمک به اسرائیل چراغ سبز نشان داده، پول و بودجه بسیار هنگفتی در اختیار این رژیم قرار می‌دادند تا اهداف خود را محقق سازد. این اهداف در سیاست‌های «یکپارچه‌سازی» دولت ایهود اولمرت^۱